

आलोचनात् श्रवणे वितत्य पीतं गुरोस्तद्वचनं भवान्या ।
 निदाघकालोल्वणतापयेव माहेन्द्रमम्भः प्रथमं पृथिव्या ॥ ८४ ॥
 ध्रुवेण भर्त्रा ध्रुवदर्शनाय प्रयुज्यमाना प्रियदर्शनेन ।
 सा दृष्ट इत्याननमुन्नमय ह्रीसन्नकण्ठी कथमप्युवाच ॥ ८५ ॥
 इत्थं विधिज्ञेन पुरोहितेन प्रयुक्तपाणिग्रहणीपचारौ ।
 प्रणोमस्तुतौ पितरौ प्रजानां पद्मासनस्थाय पितामहाय ॥ ८६ ॥
 वधूर्विधात्रा प्रतिनन्यते स्म कल्याणि वीरप्रसवा भवेति ।
 वाचस्पतिः सन्नपि सो ऽष्टमूर्तावाशास्य चित्तास्तिमितो बभूव ॥ ८७ ॥
 क्लृप्तोपचारां चतुरस्रवेदीं तावेत्य पश्चात्कनकासनस्थौ ।
 ज्ञायापती लौकिकमेषणीयमार्द्राक्षतारोपणमन्वभूताम् ॥ ८८ ॥

84. BHAVÁNIS, aures usque ad oculorum finem diducens, illum magistri sermonem hausit, sicut terra, aestus tempore valde adusta, primam magni INDRAE aquam haurit.

85. A marito firmo, grato vultu praedito, admonita ut stellam polarem adspiceret, illa, vultu arrecto, gutture pudore constricto, verba: „conspecta illa est” aegre protulit.

86. Ita cum a sacerdote praeceptorum gnaro sollemnia manuum ar-reptionis peracta essent, ambo animantium parentes inclinato corpore venerati sunt magnum patrem loto insidentem.

87. Sponsam sic salutavit creator: „pulchra, heroum mater evade!” Sed deo octoformi benedictionem impertiturus, quanquam sermonis dominus est, cogitatione fixus mansit.

88. Postquam ambo adiissent ad aram quadratam, rite instructam, atque postea in aureis sedibus consedissent, uxor et maritus fruebantur humidorum granorum conspersione desiderata, hominibus usitata.